

Un article més sobre el [post anònim](#) de Vilaweb Catalunya nord firmat Merry Strip (MS)

Que quedi clar que no vull carregar el Jaume Roure, només vull reflexionar sus de la repartició (o no) de subvencions a les diverses entitats de cultura catalana.

Esperi que MS digui una inexactitud quan afirma que el Jaume Roure no atribueix subvencions al sector cultural, que preferiria fer servir el pressupost atribuït per la municipalitat per a accions pròpies que se limitarien a la retolació dels carrers i a les 1000 hores de català.

Esperi que sigui fals ja que si fos veritat demostraria un menyspreu total de cara la societat civil, al teixit associatiu, i estic segur que el Jaume Roure coneix prou bé la relitat del militantisme i del món associatiu per no fer aquest error.

Hi ha diversos tipus d'entitats, les com la Bressola, Arrels, l'APLEC... entitats que fan la feina d'un servei públic, entitats que han de pagar personal. És del tot lògic que les subvencions institucionals vinguin a pagar la feina que haurien de fer i no fan les institucions. És lamentable que el ministeri de l'educació estatal francès no compleixi els deures, no doni a cada mainatge de Catalunya nord la possibilitat d'estudiar la llengua pròpia del país, ja que no ho fa la institució, el moviment associatiu s'ha organitzat i proposa aquest servei, però si el moviment associatiu pot organitzar-se, no ho pot tot, i el que li falta són els mitjans econòmics. En aquest cas, les institucions més properes intenten donar mitjans a les entitats per mor que se pugui fer part de la feina. Al cap i a la fi, aquestes subvencions no són cap regals, són els nostres diners, una petita part dels impostos que paguem, que ens tornen. El que és bo per l'ensenyament (Bressola, APLEC), també és vàlid per la ràdio (Arrels). En el cas de l'ensenyament és evidentment que les subvencions no són prou importants ja que si el 25% dels alumnes reben una iniciació a la llengua catalana (de 1/2h a 2 hores setmanals), menys de 5% rep un real aprenentatge que el pot portar al bilingüisme.

I hi ha les altres entitats, aquestes que funcionen amb benèvols, benèvols que donen temps i sovint posen diners de la seua butxaca: fonents de sardanes, colles geganteres, esbarts dansaires... Aquestes entitats també necessiten ajudes econòmiques.

Tornaré amb l'entitat que conec millor, Aire Nou de Bao, una entitat que no va sobrada de diners ja que els diners que entren són invertits automàticament per a la llengua i la cultura catalanes. Vull dir amb això que si demà l'entitat perdés les seues subvencions, segurament que podria sobreviure, però perdria força, envergadura, i al final no fora bo ni per la cultura, ni per la llengua, ni pel país.

Aquestes subvencions rebudes són invertides per a organitzar Identi'CAT o les Diades, publicar una revista, multiplicar intercanvis... en un mot per a dinamitzar la cultura popular i teixir lligams entre catalans d'arreu del territori.

Si una vegada més he citat Aire Nou, pensi que se podria explicar coses similars pel Casal, Omnium, Els Gegants de Taltaüll, l'Esbart Dansaire de Ribesaltes, el Centre Cultural Català del vallespir.... Les subvencions acordades a les entitats no són regals, ni una manera de comprar el silenci com ho voldria fer creure MS, no aquestes subvencions són ajudes a un moviment associatiu que les necessita per a fer més i millor.

Si les institucions priven les associacions d'aquests recursos, empobreixen el món associatiu, en disminueix els efectes i tothom hi perd...

Unes associacions culturals dinàmiques faran més i millor, donaran força a les nostres reivindicacions i un pes més importants als elegits que les ajuden.

Les associacions necessiten ajudes, però els polítics necessiten aquestes associacions. Només se tracta de trobar l'equilibri.

Hervé Pi